



съ проповядвали... То въдица е нова!

Бъхти се, отърви поробений народъ

отъ старъ, а/го/вмъкни/отново/въ/другъ ~~на~~ хумотъ!..

Народните дела — туй вече и децата

го знаят — не вървижтъ тый както колелета

по равень пъть, макаръ тый да се иска намъ.

Ще има трудности, — та именно се тамъ

народний, истински народенъ вождъ познава:

не за народа си капани да поставя,

а има ли таквизъ~~у~~ да разбурми и тяхъ.

Тозъ що отъ волята народна само въ страхъ

живей, той, само той ще се домогва нея

въ железенъ обръчъ да обвърже... Попъ Матея

е тукъ, попитайте що Левски е твърдиль:

'Съ народа за народъ! Тозъ който би посмилъ

да тури своя кефъ надъ неговата воля,

народу не добро желае — а неволя!

Великъ е порива, свещенна мисълта,

за делото — дори да бъде тя мечта:

не тя ли волята къмъ подвига подстори?

Сами ний, вождите, народътъ да се бори

зовеме, — и сами ний порива му святы

съ кощунствена ръка подлагаме подъ млатъ — —

Та ний? Самите ний!... Отъ турските султани

ше го отърваме, — а нови ли тирани

ше му натрапиме на сливавия вратъ?

Че онзи турчинъ билъ, а този наши братъ —

намъ толкова по-зле."

И скокна тука, кипналъ

върху Младена самъ Войводата, присипналъ

отъ гнявъ, къмъ черенътъ на сабята съ ръка

посегналъ. Но, беда дозели, веднага

наскочиха отвредъ събраните — Младена

едни, Войводата пъкъ други въ цепъ състена

обстъпиха. И шумъ и буйна речь и викъ

изъ тъмния Балканъ се отиехтя за мигъ...